

מַאיִנּוֹן חוֹבִין דְּשִׁבְטִין, דְּהָא לָא אֶתְאַבִּיד מִקְמִיה
 דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּלוּם. וְאֶתְפָּרַע מִדְּרָא לְדְרָא,
 וְדִינָא קִיּוּמָא קְמִיה תְּדִיר, עַד דְּאֶתְפָּרַע, וְשָׂרֵי דִינָא
 בְּאַתֵּר דְּאַצְטְרִיךְ.

מִנְגְּלוֹן, מִחֻזְקִיהוּ. חֻזְקִיהוּ חָב הַהוּא חוֹבָא, דְּגַלִּי
 סְתִירִין דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְשָׂאֵר עַמִּין
 עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, דְּלֹא הָוּה אֶצְטְרִיךְ
 לְגַלְאָה. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂדֵר לִיה לִישְׁעִיהוּ,
 וְאָמַר לִיה, (ישעיה לט) הִנֵּה יָמִים פְּאִים וְנִשְׂא כָּל אֲשֶׁר
 בְּבֵיתְךָ וְאֲשֶׁר אָצְרוּ אֲבוֹתֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְגו'.

תָּא חֲזִי, כַּמָּה גָּרִים הַהוּא חוֹבָא, בְּגִין דְּגַלִּי מַה
 דְּהָוָה סְתִים. דְּכִינּוֹן דְּאַתְגְּלִי, אֶתִּיּהִיב דּוּכְתָא
 לְאַתֵּר אַחְרָא דְּלֹא אֶצְטְרִיךְ, לְשִׁלְטָאָה עֲלִיה. בְּגִין
 כִּךְ לָאוּ בְּרַכָּה שְׂרִיא, אֶלָּא בְּאַתֵּר סְתִים. וְאוּקְמוּהָ,

לשון הקודש

שְׁהִרֵי אֵין גְּאָבֵד מִלְּפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא כְּלוּם, וְנִפְרַע מְדוּר לְדוּר, וְהִדִּין
 תְּמִיד עוֹמֵד לְפָנָיו עַד שֶׁנִּפְרַע, וְשׁוֹרָה
 הִדִּין בְּמָקוֹם שְׁצִרִיךְ.

מִנִּין לָנוּ? מִחֻזְקִיהוּ. חֻזְקִיהוּ חָטָא אֶת
 אוֹתוֹ הַחֲטָא, שְׁגָלָה אֶת גְּסִתְרוֹת
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשָׂאֵר הָעַמִּים עוֹבְדֵי
 עֲבוֹדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, שְׁלֹא הָיָה

כֹּא רָצָה כַּמָּה גָּרִים אוֹתוֹ הַחֲטָא מִשׁוּם
 שְׁגָלָה מַה שְׁהִיָּה גְּסִתֵּר, שְׁפִינּוֹן
 שְׁהִתְגַּלְהָה, גִּתָּן הַמָּקוֹם לְמָקוֹם אַחַר
 שְׁלֹא צִרִיךְ לְשַׁלֵּם עָלָיו. מִשׁוּם כִּךְ אֵין

מֵה דְאִיתוּ (תְּהוּ) סְתִים, בְּרָכָה (דְּהוּה) שְׂרִיא עֲלוּי,
 בִּינוּ דְאִתְגְּלִי אֶתְיִיחִיב דּוּכְתָא, לְאַתְר אַחְרָא
 לְשִׁלְטָאָה עֲלוּי.

בְּתִיב, (איכה א) כָּל מְכַבְּדִיהָ הַזִּילוּהָ כִּי רָאוּ
 עֲרוֹתָהּ, וְאוֹקְמוּהָ. אֲבָל כָּל מְכַבְּדִיהָ
 הַזִּילוּהָ, דָּא הוּא מַלְכוּת בְּבַל, דְּהָא מִתְמַן
 אֲשֶׁתִּדַּר דּוֹרוֹן לִירוּשָׁלַם. דְּכְתִיב, (ישעיה לט) בָּעַת
 תְּהִיָּא שְׁלַח מְרוֹדְךָ בְּלְאָדָן בְּן בְּלְאָדָן מְלֶךְ בְּבַל
 סְפָרִים וּמִנְחָה אֶל חֲזֻקִיָּהּוּ.

וּמַה בְּתִיב בְּהוּ, שְׁלָם לְחֲזֻקִיָּהּוּ מְלֶךְ יְהוּדָה, וְשְׁלָם
 לְאַלְהָא רַבָּא וְשְׁלָם לִירוּשָׁלַם. בִּינוּ דְנִפְק
 בְּתַקִּיָּה מִנִּיָּה, אַחְדָּר לְלִפְיָה וְאָמַר, לָא יָאוּת עַבְדִּית
 לְאַקְדָּמָא שְׁלָמָא דְעַבְדָּא, לְשְׁלָמָא דְמֵאֲרִיָּה. קָם
 מְבוֹרְסִיָּה וּפְסַע תְּלַת פְּסִיעֵן וְאַחְדָּר בְּתַקִּיָּה, וּכְתַב

לשון הקודש

בְּעַת תְּהִיָּא שְׁלַח מְרוֹדְךָ בְּלְאָדָן בְּן
 בְּלְאָדָן מְלֶךְ בְּבַל סְפָרִים וּמִנְחָה אֶל
 חֲזֻקִיָּהּוּ.

וּמַה בְּתִיב בְּהוּ? שְׁלָם לְחֲזֻקִיָּהּוּ מְלֶךְ
 יְהוּדָה וְשְׁלָם לְאַלְהִים הַגְּדוֹל וְשְׁלָם
 לִירוּשָׁלַם. בִּינוּ שְׂעִיָּא הַפְּתִק שְׁלוּ מִמְּנוּ,
 הַחֲזִיר עַל לְבוּ וְאָמַר: לָא נָאָה שְׁעִישִׁיתִי
 שְׁהַקְדָּמְתִי אֶת שְׁלָם הָעַבְדִּ לְשְׁלָם רַבּוּ.

בְּרָכָה שׁוֹרְהָ אֲלָא בְּמָקוּם נִסְתָּר.
 וּבְאַרְוָה, מַה שְׁהוּא וְהִיָּהוּ נִסְתָּר, הַבְּרָכָה
 וְשְׁהִיָּתְהוּ שׁוֹרְהָ עֲלוּי. בִּינוּ שְׁנַתְגַּלְהָ, גַּתִּן
 מָקוּם לְמָקוּם אַחַר לְשִׁלְטָא עֲלוּי.

בְּתִיב (איכה א) כָּל מְכַבְּדִיהָ הַזִּילוּהָ כִּי
 רָאוּ עֲרוֹתָהּ, וּבְאַרְוָה. אֲבָל כָּל מְכַבְּדִיהָ
 הַזִּילוּהָ – זוּ מַלְכוּת בְּבַל, שְׁהִרִי מִשָּׁם
 נְשִׁלַּח דּוֹרוֹן לִירוּשָׁלַם, שְׁכְתוּב (ישעיה לט)

אֶתְרַגֵּין תְּחוּתֵיהוּ, וְכַתֵּב הָכִי. שְׁלָם לְאַלְהָא רַבָּא,
שְׁלָם לְירוּשָׁלַם, וְשְׁלָם לְחֻזְקֵיהּ, וְדָא הוּא מְכַבְּדֵיהּ.

(דף רב ע"ב)

וּלְבַתֵּר הַזִּילוּהָ, מָאי טַעמָא הַזִּילוּהָ. בְּגִין פִּי רָאוּ
עֲרוּתָהּ, דְּאַחֲזִי לֹון חֻזְקֵיהּ. דְּאַלְמָלָא כְּדָ,
לֹא הַזִּילוּהָ לְבַתֵּר. מַגּוּ דְהוּה זַכָּאָה חֻזְקֵיהּ וַתִּיר,
אַתְעַכַּב מְלָה מְלֵאֲיִתָאָה, וְלֹא אָתָא בְיוֹמוֹי. דְּכַתִּיב,
(ישעיה לט) כִּי יְהִיָה שְׁלוֹם וְאַמֶּת בְּיָמָי. וּלְבַתֵּר פִּקִּיד
הֵהוּא חוּבָא לְבְנוֹי אַבְתֵּרֵיהּ.

בְּגִזְוֵנָא דָא, הֵהוּא חוּבָא דְשַׁבְּטִין, קָאִים עַד לְבַתֵּר.
בְּגִין דְּדִינָא דְלַעֲיָלָא, לֹא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה
עֲלֵיהּ, עַד דְּאַשְׁתַּבַּח שַׁעְתָּא לְאַתְפָּרְעָא, וְאַתְפָּרַע
מִזְנֵיִיהּ. וּבְגִין כְּדָ פֶל מָאן דְּאִית חוּבִין בִּידוּי, דְּחִיל
תְּדִיר. כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (דברים כח) וּפְתַחְתָּ לִילָה וַיּוֹמַם

לשון הקודש

שְׁכַתוּב (ישעיה לט) כִּי יְהִיָה שְׁלוֹם וְאַמֶּת
בְּיָמָי. וְאַחַר כְּדָ פִקִּד אֵת אוֹתוֹ הַחֲטָא עַל
בְּנָיו אַחֲרָיו.

כְּמוֹ כֵּן אוֹתוֹ הַחֲטָא שֶׁל הַשְּׁבָטִים עֲמַד
עַד לְאַחַר מִבְּנֵי, מִשּׁוּם שֶׁהִדִּין שְׁלֹמְעָלָה
לֹא יָכִיל לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם, עַד שֶׁנִּמְצְאָה
הַשְּׁעָה לְהַפְרַע וּנְפָרַע מֵהֶם. וּמִשּׁוּם כְּדָ,
כֹּל מִי שֵׁיֵשׁ בְּיָדוֹ חֲטָאִים, תְּמִיד פּוֹחֵד,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים כח) וּפְתַחְתָּ לִילָה וַיּוֹמַם

קָם מִכְּסָאוֹ וּפָסַע שְׁלֹשׁ פְּסִיעוֹת, וְהַחֲזִיר
אֵת הַפֶּתַח שְׁלוֹ, וְכַתֵּב אַחֲרָיִם תְּחַתֵּיהֶם.
וְכָד כְּתִב: שְׁלוֹם לְאַלוּהָ הַגְּדוֹל, שְׁלוֹם
לְירוּשָׁלַם, וְשְׁלוֹם לְחֻזְקֵיהּ. וְזֶהוּ מְכַבְּדֵיהּ.
וְאַחַר כְּדָ הַזִּילוּהָ. מָה הַטַּעַם הַזִּילוּהָ?
מִשּׁוּם כִּי רָאוּ עֲרוּתָהּ, שֶׁהִרְאָה לָהֶם
חֻזְקֵיהּ, שְׁאַלְמָלָא כְּדָ לֹא הַזִּילוּהָ אַחַר
כְּדָ. מִתּוֹךְ שֶׁחֻזְקֵיהּ הָיָה יוֹתֵר צַדִּיק,
הִתְעַכַּב הַדְּבָר מְלִבָּא, וְלֹא בָּא בְּיָמָיו,

וְגו'. וְעַל דָּא וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבְאוּ וְגו'.

וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיִּרְא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו בֶּן אָמוֹ וְגו'. רַבִּי
 תִּיבָא פִּתְחָ וְאָמַר, (משלי יג) תּוֹחֶלֶת מְמוּשָׁכָה
 מִחֶלְהָ לֵב וְעֵץ חַיִּים תִּאָּוֶה בָּאָה. דָּא הוּא דְתַנּוּ,
 דְלִית לִיה לְבַר נָשׁ לְאַסְתִּכְלָא בְּבַעוּתִיהָ לְגַבִּי קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, אִי אָתִי, אִי לָא אָתִי. מָאִי טַעְמָא, בְּנִין
 דְאִי אִיהוּ אֲסִתְכַּל בֵּיה, פְּמָה מְאָרִיחוֹן דְדִינָא, אָתוּ
 לְאַסְתִּכְלָא בֵּיה בְּעוֹבְדוּי.

וְרָזָא אִיהוּ, דְהָא הֵהוּא אֲסִתְכַּלוּתָא, דְאִיהוּ מִסְתַּכַּל
 בְּהֵהוּא בְּעוּתָא, גָּרִים לִיה לְמִחֶלֶת לֵב. מָאִי
 מִחֶלְהָ לֵב, דָּא אִיהוּ מָאִן דְקָאִים תְּדִיר עֲלִיהָ דְבַר
 נָשׁ, לְאַסְטָאָה לְעִילָא וְתַתָּא.

וְעֵץ חַיִּים תִּאָּוֶה בָּאָה. תְּנִינָן, מָאִן דְבָעִי דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא יְקַבֵּל צְלוּתִיהָ, יִשְׁתַּדֵּל בְּאֻרְיִתָא,

לשון הקודש

וְגו'. וְעַל כֵּן וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבְאוּ
 וְגו'.
 מְשׁוּם שְׂאֵם הוּא מְתַבּוּנָן בְּהָ, פְּמָה בְּעֵלִי
 הַדִּין בָּאִים לְהִתְבּוּנָן בְּמַעֲשָׂיו.

וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיִּרְא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו בֶּן
 אָמוֹ וְגו'. רַבִּי תִיבָא פִּתְחָ וְאָמַר, (משלי יג)
 תּוֹחֶלֶת מְמוּשָׁכָה מִחֶלְהָ לֵב וְעֵץ חַיִּים
 תִּאָּוֶה בָּאָה. זֶה הוּא שְׁשִׁנְיָנוּ, שְׂאִין לְאָדָם
 לְהִתְבּוּנָן בְּבִקְשָׁתוֹ אֵל הַקּוּדְשׁ בְּרִיךְ הוּא
 אִם בָּאָה וְאִם לָא בָּאָה. מָה הַפְּעֵם?

וְעֵץ חַיִּים תִּאָּוֶה בָּאָה. שְׁנִינָנוּ, מִי שְׂרוּעָה

דַּאִיְהִי עֵץ חַיִּים. וּכְדִין תִּאָוֶה בָּאָה. מָאן תִּאָוֶה, דָּא
 הוּא דְרָגָא דְכָל צְלוֹתִין דְּעֵלְמָא בִּידֵיהּ, וְאַעִיל לֹון
 קַמִּי מְלַכָּא עֲלָאָה. כְּתִיב הֲכֵא בָּאָה, וּכְתִיב הֲתָם,
 (אסתר ב) בְּעָרְבַי הִיא בָּאָה. וְדָא הוּא תִאָוֶה בָּאָה, בָּאָה
 קַמִּי מְלַכָּא עֲלָאָה, לְאַשְׁלֵמָא רְעוּתָא דְהַהוּא בַר נֶשֶׁ.

דְּכָר אַחַר, תּוֹחֵלַת מְמוּשָׁכָה מִחֵלָה לֵב, דָּא הוּא
 אַתָּר, דְּאֲתִיְהִיב הֵהוּא מְלָה, בְּאַתָּר אַחְרָא
 דְּלֵא אֲצִטְרִיד. וְאַתְּמִשְׁכָּא עַד דְּאֲתִיְהִיב מִיְדָא לִידָא,
 וְלִזְמַנִּין דְּלֵא יִיתִי. מָא טַעְמָא, בְּגִין דְּאֲתַפְּשָׁטָא
 וְאַתְּמִשְׁכָּא בְּכָל אֵינֹון מְמַנָּן, לְנַחֲתָא לִיהּ לְעֵלְמָא.

וְעֵץ חַיִּים תִּאָוֶה בָּאָה, דָּא הוּא תּוֹחֵלַת, דְּלֵא
 אֲתַמְשָׁכָא, בְּגִין אֵינֹון מְמַנָּן רְתִיכִין, אֲלָא
 דְּקִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא יְהִיב (לז) לִיהּ לְאַלְתָּר. בְּגִין
 דְּכַד אֲתַמְשָׁכָא בֵּין אֵינֹון מְמַנָּן רְתִיכִין, כַּמָּה אֵינֹון

לשון הקודש

– זהו המקום שנתן אותו הדבר במקום
 אחר שאינו צריך, ונמשך עד שנתן מיד
 ליד, ולפעמים שלא יבא. מה הטעם?
 משום שמתפשט ונמשך עם כל אותם
 הממנים להוריד אותו לעולם.

וְעֵץ חַיִּים תִּאָוֶה בָּאָה – זו היא
 התוחלת שלא נמשכת, משום אותם
 ממני המרכבות, אלא שהקדוש ברוך
 הוא נתן ולהם לו מיד, משום שפאשר

שהקדוש ברוך הוא יקבל את תפלתו,
 ושתדל בתורה, שהיא עץ חיים, ואז
 תאוה באה. מי התאוה? זו הדרגה שכל
 תפלות העולם בידיה, ומכניסה אותם
 לפני המלך העליון. כתוב כאן באה,
 וכתוב שם (אסתר ב) בערב היא באה. וזו
 היא תאוה באה, באה לפני המלך
 העליון להשלים את רצון אותו האיש.
 דְּכָר אַחַר תּוֹחֵלַת מְמוּשָׁכָה מִחֵלָה לֵב

מֵאֲרִיהוֹן דְּדִינָא דְאֲתִייהִיב לֹון רְשׁוּתָא. לְעֵינָא
וְלֵאסְתַּבְּלָא בְּדִינִיה, עַד לָא יִנְתַּנּוּן לִיה. וּמַה
דְּנָפִיק מִבֵּי מַלְכָּא וְאֲתִייהִיב לִיה לְבַר נָשׁ, בֵּין
דְּזָבִי, בֵּין דְּלֵא זָבִי, אֲתִייהִיב מִיָּד. וְדָא הוּא עֵץ
חַיִּים תַּאֲוָה בָּאָה.

דְּבַר אַחַר, תּוּחַלְתַּת מְמוּשְׁכָּה, דָּא יַעֲקֹב. דְּאֲתַמְשְׁכָּא
לִיה תּוּחַלְתָּא דִּיוֹסָף עַד זְמַן אָרִיךְ. וְעֵץ חַיִּים
תַּאֲוָה בָּאָה, דָּא הוּא בְּנֵימִין. דְּהָא מִזְמַנָּא דְתַבַּע לִיה
יֹוסֵף, עַד הֵהוּא זְמַנָּא דְאֲתָא לְנַפְיָה, לָא הָוָה אֱלָא
זְמַנָּא זַעִיר. דְּלֵא אֲתַמְשְׁכָּא הֵהוּא זְמַנָּא. הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב, וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו בֶּן אִמּוֹ.
מָאִי בֶן אִמּוֹ. דְּדִיוֹקְנִיָּה דְאִמִּיהָ הָוָה בֵּיה, וְהָוָה דְּמִי
דִּיוֹקְנִיָּה לְדִיוֹקְנָא דְרַחֵל. בְּגִין כֶּךָ פְתִיב, וַיִּשָּׂא עֵינָיו
וַיֵּרָא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו בֶּן אִמּוֹ.

לשון הקודש

בְּנֵימִין, שְׁהָרִי מִזְמַן שֶׁבִקֵּשׁ אֹתוֹ יֹוסֵף
עַד אֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא בָּא אֵלָיו לֹא הָיָה
אֱלָא זְמַן מוֹעֵט, שֶׁאֹתוֹ הַזְמַן לֹא נִמְשַׁךְ.
זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת בְּנֵימִין
אָחִיו בֶּן אִמּוֹ. מַה זֶה בֶּן אִמּוֹ? שְׂדֵמוֹת
אִמּוֹ הָיְתָה בּוֹ, וְהָיְתָה דוּמָה דְּמוֹתוֹ
לְדֵמוֹת רַחֵל, מִשּׁוּם כֶּךָ פְתִיב וַיִּשָּׂא
עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו בֶּן אִמּוֹ.

נִמְשַׁכְתָּ בֵּין אֹתָם מִמְּנֵי הַמְּרַכְבוֹת,
כַּמָּה הֵם בְּעֲלֵי הַדִּין שְׁנִתְּנַת לְהֵם רְשׁוּת
לְעֵין וְלֵאסְתַּבְּלָא בְּדִינֵם טָרַם יִתְּנוּ לוֹ, וּמַה
שֶׁיֵּצֵא מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וְנִתְּן לוֹ לְאָדָם, בֵּין
שְׁזוּכָה בֵּין שְׁלֵא זוּכָה – נִתְּן מִיָּד, וְזֶהוּ
עֵץ חַיִּים תַּאֲוָה בָּאָה.

דְּבַר אַחַר תּוּחַלְתַּת מְמוּשְׁכָּה – זֶה יַעֲקֹב,
שְׁנִמְשְׁכָּה לוֹ הַתּוּחַלְתַּת שֶׁל יֹוסֵף עַד לְזְמַן
אָרִיךְ. וְעֵץ חַיִּים תַּאֲוָה בָּאָה – זֶה הוּא

רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, וְהָא כְּתִיב בְּקַדְמֵיתָא, וַיֵּרָא יוֹסֵף
 אֶתְּם אֶת בְּנֵימִין. וְהִשְׁתָּא כְּתִיב, וַיֵּשֶׂא עֵינָיו
 וַיֵּרָא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו. מָאי רָאִיה הָכָא. אֵלָא חָמָא
 בְּרוּחָא דְקוּדְשָׁא לְבְנֵימִין, דְּחוֹלְקִיה הָוָה עִמָּהוֹן
 בְּאַרְעָא. וּבְחוֹלְקִיה דְּבְנֵימִין וַיְהוּדָה תְּשֵׁרִי שְׂכִינְתָּא.
 דְּהָא חָמָא לִיָּה לִיְהוּדָה וּבְנֵימִין, דְּבְחוֹלְקִהוֹן הָוָה
 מִקְדָּשָׁא. וְדָא הוּא וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶתְּם אֶת בְּנֵימִין. לִיָּה
 חָמָא עִמָּהוֹן, וַיִּוְסֵף דְּהָוָה אָחוּהָ לָּא חָמָא עִמָּהוֹן
 בְּהָהוּא חוֹלְקָא.

אוֹף הָכָא, וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו בְּן
 אָמוֹ. מַה כְּתִיב בְּתַרְיָה. וַיִּמְהַר יוֹסֵף פִּי
 נִבְכְּרוּ רַחֲמָיו אֶל אָחִיו וַיִּבְקֹשׁ לְבָבוֹת וַיָּבֵא הַחֲדָרָה
 וַיִּבְךְּ שָׂמָּה.

רַבִּי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה כב) מִשָּׂא גִיא חֲזִיוֹן מַה
 לָךְ אֵיפֹה כִּי עָלִית בְּלָךְ לַנְּגוֹת. תָּא חֲזִי, הָא

לשון הקודש

וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶתְּם אֶת בְּנֵימִין, רָאֵה אוֹתוֹ
 עִמָּהֶם, וְאֵת יוֹסֵף שְׁהִיָּה אָחִיו לָא רָאֵה
 עִמָּהֶם בְּאוֹתוֹ הַחֲלָק.

אֵת פָּאן, וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת בְּנֵימִין
 אָחִיו בְּן אָמוֹ. מַה פְּתוּב אַחֲרֵיו? וַיִּמְהַר
 יוֹסֵף פִּי נִבְכְּרוּ רַחֲמָיו אֶל אָחִיו וַיִּבְקֹשׁ
 לְבָבוֹת וַיָּבֵא הַחֲדָרָה וַיִּבְךְּ שָׂמָּה.

רַבִּי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה כב) מִשָּׂא

רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, וְהֵרִי פְתַב בְּרָאשׁוֹנָה
 וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶתְּם אֶת בְּנֵימִין, וְכַאן כְּתוּב
 וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו, אֵיזוֹ
 רָאִיָּה רָאֵה? אֵלָא רָאֵה בְּרוּחַ הַקְּדוֹשׁ אֶת
 בְּנֵימִין שְׁחֲלָקוּ הִיָּה עִמָּהֶם בְּאַרְץ,
 וּבְחֲלָקֶם שֶׁל בְּנֵימִין וַיְהוּדָה תְּשֵׁרִי
 הַשְּׂכִינָה, שְׁהֵרִי רָאֵה אֶת יְהוּדָה וְאֵת
 בְּנֵימִין שְׂבַחֲלָקֶם יְהִיָּה הַמְקַדָּשׁ. וְזֵהוּ